

- О. Ф. Черниченко. – Орел, 2005. – 61 с.
6. Основные требования к современному учебнику [Электронный ресурс]: Режим доступа – <http://ruschool.cz/index.php?dn=article&to=art&id=383>.
7. Попова Н. Профессионально-ориентированный учебник по иностранному языку нового поколения. Междисциплинарный подход / Н. В. Попова. СПб.: Изд-во Политехн. ун-та, 2011. – 248 с.
8. Рощина Е. Функции иностранного языка как учебного предмета в системе обучения в университете / Е. В. Рощина // Иностранные языки на неспециальных факультетах: межвуз. Сб. – Л.: Изд-во Ленингр. Ун-та, 1978. – С. 3-6.
9. Серова Т. Обучение решению коммуникативно-познавательных задач в процессе иноязычного информативного чтения / Т. С. Серова.– Пермь: Изд-во ПГТУ, 2006. – 135 с.
10. Ястребова Е. Какой учебник иностранного языка нужен вузу сегодня? / Е. Б. Ястребова, О. А. Кравцова // Иностранные языки в школе. – 2011. – № 5. – С. 63–68.

Височан В.З., Піжук Т.Г.

**ОВОЛОДІННЯ ПРОДУКТИВНИМИ НАВИЧКАМИ ІНОЗЕМНОЇ
МОВИ ДЛЯ АКАДЕМІЧНИХ ЦІЛЕЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ КУРСУ
«АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У
МЕДИЦИНІ»**

Невід'ємною частиною діяльності випускників вищого медичного навчального закладу є науково-дослідницька робота, що характеризується вивченням наукових проблем, участю у міжнародних семінарах, проектах та конференціях, узагальненням результатів досліджень у статтях, дисертаціях, монографіях, тощо. Елективний курс «Англійська мова для наукових досліджень у медицині» був розроблений викладачами кафедри мовознавства ІФНМУ з метою підготовки та залучення студентів до ведення науково-дослідницької діяльності, ознайомлення їх з основними положеннями та тактикою проведення міжнародних досліджень.

Курс зосереджений на тому, щоб навчати студентів:

- вести коректно дискусію та застосовувати різні методи аналізу інформаційних джерел та використовувати їх у власних наукових працях;
- формувати вміння правильно подавати свою думку у письмовій формі, дотримуючись стилістичних, граматичних та лексичних особливостей англійської ділової мови;
- здійснювати пошук необхідної інформації в Інтернеті, реферувати та анотувати статті, складати резюме;
- укладати та готувати різні види публікацій, презентацій, виступів, проєктів англійською мовою.

Важливим є і той факт, що даний курс розроблено відповідно до загальноєвропейських рекомендацій з вивчення іноземних мов (Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment) рівня C1.

Курс англійської мови для наукових досліджень у медицині щільно переплітається з низкою інших базових дисциплін, що вивчаються у медичному ВНЗ: діловою українською мовою, іноземною мовою за професійним спрямуванням, а також з усіма медичними, клінічними та теоретичними курсами.

Кредитно-трансферна система організації навчального процесу сприяє систематичному вивченню курсу. Види навчальної діяльності студентів згідно з навчальним планом включають практичні аудиторні заняття та самостійну практичну роботу студентів. Практичні заняття спрямовані в першу чергу на засвоєння активного вокабуляру, розвиток письмових навиків у тематичних рамках медичної сфери та поглиблення знань ділової лексики та граматики.

Серед методів активізації та інтенсифікації впровадження курсу є:

- чітка мотивація необхідності вивчення англійської мови для здійснення наукових досліджень у медицині;
- використання мультимедійних засобів навчання;

- використання комплексу засобів наочності (flash cards; handouts);
- системний контроль лексики і граматики на практичних заняттях;
- заохочення студентів до укладання різних видів наукових публікацій (тез, статей, оглядів);
- заохочення студентів до участі у міжнародних дослідних проектах, грантах, наукових конференціях англійською мовою.

Отже, досвід вказує на те, що покращення продуктивних навичок (усного та писемного мовлення) з іноземної мови для академічних цілей здійснюється завдяки комплексному підходу до викладання дисципліни, використанню різноманітних методів та підходів та мотивації студентів-медиків до активного залучення у міжнародний науковий простір.

Дзюба О.А.

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

В сучасній освіті склалася така ситуація, що традиційні форми отримання освіти і моделі навчання не можуть повністю задовольнити потреб в освітніх послугах. Існує така категорія людей, які не мають можливості отримати освіту традиційним способом, але дуже її потребують. До такої категорії людей можна віднести військових, людей, що проживають у віддалених регіонах країни, людей, які не можуть відвідувати навчання в вищих навчальних закладах через медичні обмеження та інші. Звичайно такі обмеження не повинні бути перешкодою для отримання вищої освіти. Вирішенням цієї проблеми стало впровадження дистанційного навчання.

Піонером в області дистанційного навчання є Університет Фінікса, який був заснований в Арізоні в 1976 році. Студенти та вищі навчальні заклади прийняли дистанційне навчання з поважної причини. Університети отримали додаткову кількість студентів, при цьому, не будуючи нові класи та житло. В свою чергу, студенти отримали змогу працювати без відриву від роботи коли і де захочуть.

Хоча багато людей вважають дистанційне навчання відносно недавнім явищем, йому, насправді, вже більш ніж сто років. Перша така програма